

OLENKO SE MINÄ?

*Pitkä matka on kehdosta Senioritaloon
Voimat ei enää riitä, täyteen paloon
Vahvoina olemme olleet ajassa kerran
Joku hieman horjuen, kaikki kädessä Herran
Olipa varusteena sitten takki tai turkki
Yhteistä on taskussa rapiseva pilleripurkki.*

*Päivänä harmaana , syksyllä kerran
Näimme taloon saapuvan kumaraisen herran
Olen Kalle Tappura, vaan en enää tulta
Läheisen menetys, vei voimia multa
Poikanen on miehestä jäljellä enää
Vaan jos sydän vielä syttyy, en tee tenää.*

*Kerhoissa kuulin kirsikkasuiden huolet:
"Kato ny vähä meitäkin, ennenku kualet"
No, onhan biilini talon uusin rollaattori
Kolareitakin sattuu, vaan minä sanon Sori
Ennen oli uusi Mosse ja villi elämisen ralli
Nyt etana-autoni on vain potkulauta malli.*

*Elämä lipuu ohi, hitaasti kuin filmillä
Sydän tuntee enemmän, kui näkee silmillä
Eihän muistoista irti pääse kukaan
Kauneimmat niistä otan matkalle mukaan
Koti, rakkaus, meri, ne muistot ei huku
Ne mieltäkin rauhoittaa, kun yöllä ei nuku*

*Melkeinpä syntyi mieleen kaipausta
Eihän elämän meri ole jatkossakaan musta
Olis kai aika minunkin Luojaa kiittää
Kyllä matkani solmut alkaa riittää
Kirjuri tietysti kattaa lämpiöön pöytää
Kyllähän Pietari kaikki kupruni löytää.*

Elämän kerjäläinen Kalevi Pirttijärvi.